

GENERALINIO ADVOKATO IŠVADA

PHILIPPE LÉGER IŠVADA,

pateikta 2004 m. gegužės 19 d.¹

1. Šis apeliacinis skundas yra dėl paraiškos įregistruoti spalvą kaip Bendrijos prekių ženklą. Ją pateikė bendrovė *KWS Saat AG*², ginčydama 2002 m. spalio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *KWS Saat prieš VRDT(oranžinis atspalvis)*³. Šiuo sprendimu Pirmosios instancijos teismas iš dalies atmetė *KWS* pateiktą ieškinį dėl 2000 m. balandžio 19 d. priimto Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)⁴ antrosios Apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 282/1999-2), kuriuo buvo atmesta paraiška įregistruoti oranžinę spalvą kaip Bendrijos prekių ženklą kai kurioms prekėms ir paslaugoms, daugiausia susijusioms su žemės ūkio sėklomis⁵.

2. Taigi šioje byloje Teisingumo Teismas turės iš naujo nagrinėti spalvos įregistravimo kaip prekių ženklų klausimą, kuriuo jis, priėmus skundžiamą sprendimą, pirmosios

Tarybos direktyvos 89/104/EEB kontekste⁶ jau yra pareiškęs savo požiūrį 2003 m. gegužės 6 d. sprendimu *Libertel*⁷ ir su kuriuo jis taip pat susidūrė byloje *Heidelberger Bauchemie*⁸.

I — Teisinis pagrindas

3. Bendrijos prekių ženklų įregistravimo pagrindinės taisyklės ir tvarka, turintys reikšmės šiai bylai, yra nustatytos Tarybos reglamente (EB) Nr. 40/94⁹.

4. Reglamento 4 straipsnyje nustatyta, kurie žymenys gali sudaryti Bendrijos prekių ženklą. Pagal šį straipsnį tai „bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai, tarp jų asmenų pavardės,

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Toliau — *KWS*.

3 — Sprendimas (T-173/00, Rink. p. II-3843, toliau — skundžiamas sprendimas).

4 — Toliau — Tarnyba.

5 — Toliau — ginčijamas sprendimas.

6 — 1988 m. gruodžio 21 d. Direktyva valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40. 1989, p. 1, toliau — Direktyva).

7 — Sprendimas (C-104/01, Rink. p. I 3793).

8 — Byla (C-49/02, nagrinėjama Teisingumo Teisme).

9 — Iš dalies pakeistas 1993 m. gruodžio 20 d. Reglamentas dėl Bendrijos prekių ženklų (OL 1994, L 11, p. 1, toliau — Reglamentas).

dizainas, raidės, skaitmenys, išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų“.

5. Reglamento 7 straipsnio 1 ir 3 dalys yra skirtos absoliutiems atmetimo pagrindams. Juose nustatyta:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokie skiriamieji požymiai prekių ženklai;

<...>

3. Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos.“

I - 10110

6. Reglamento 73 ir 74 straipsniai yra IX antraštinėje dalyje, skirtoje nuostatoms dėl procedūros. 73 straipsnyje, skirtame sprendimams pagrįsti, nustatyta, kad „Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai“ ir kad „sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus“.

7. Reglamento 74 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „per procedūras Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktais šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkimo būdą“.

II — Faktinės aplinkybės ir procedūra

8. 1998 m. kovo 17 d. *KWS* pateikė Tarnybai paraišką įregistruoti oranžinę spalvą kaip Bendrijos prekių ženklą. Tos paraiškos formos vietoje, skirtoje ženklui pavaizduoti, buvo pateiktas oranžinės spalvos stačiakampio formos plotas, o dalyje, kurioje reikia pateikti ženklo aprašymą, nurodyta: „Oranžinė (HKS7)“.

9. Buvo prašoma įregistruoti, pirma, prekes ir paslaugas, priskiriamas Nicos sutarties¹⁰ 7, 11 ir 31 klasėms, ir, antra, šios sutarties 42 klasei priskiriamas prekes bei paslaugas. Jos atitinka šį apibrėžimą:

— „Sėklų apdirbimo įrenginiai, skirti joms valyti, beicuoti, granuliuoti, kalibruoti, paveikti medžiagomis, kontroliuoti kokybę ir jas sijoti“ (7 klasė)

— „Sėklų džiovimo įrenginiai“ (11 klasė)

— „Žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio prekės“ (priklauso 31 klasei) ir

10. 1999 m. kovo 25 d. sprendimu Tarnybos ekspertas atmetė *KWS* paraišką, motyvuodamas tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu neturi skiriamojo požymio pagal reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

11. 2000 m. balandžio 19 d. ginčijamu sprendimu Tarnybos antroji apeliacinė taryba atmetė *KWS* apeliaciją ir patvirtino, kad įregistravimo paraiška atmetina remiantis absoliučiu atmetimo pagrindu, numatytu reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

12. 2000 m. birželio 28 d. *KWS* pateikė Pirmosios instancijos teismo sekretoriui ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo.

III — Skundžiamas sprendimas

— „Patarimai ir profesionalios verslo konsultacijos augalininkystės srityje, ypač sėklininkystėje“ (42 klasė).

13. Pagrįsdama savo ieškinį, *KWS* nurodė du teisinius pagrindus: pirma, reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą ir, antra, reglamento 73 bei 74 straipsnių pažeidimą.

¹⁰ — Peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1957 m. birželio 15 d. Sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti.

A — *Dėl pirmojo teisinio pagrindo, susijusio su reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu*

14. *KWS* teigimu, sėklų gamintojai dažo savo produkciją, kad ją būtų galima atskirti nuo konkurentų produkcijos; paprastai naudojamos mėlynos, geltonos ir raudonos, o ne oranžinės spalvos atspalviai, ir oranžinė spalva, kurią prašoma įregistruoti, būtų greitai suvokiama kaip kilmės nuoroda. Priešingai nei nutarė Apeliacinė taryba, nebūtina išsaugoti galimybės konkurentams pasinaudoti šia spalva, nes ji šiame sektoriuje neįprasta. Dėl sėklų apdirbimo įrenginių *KWS* tvirtina, kad paprastai naudojama raudona spalva ir kad jos įrenginiai skiriasi nuo kitų žemės ūkio įrenginių¹¹.

15. Vertindamas faktus, Pirmosios instancijos teismas visų pirma teigė, kad „spalvos arba jų deriniai gali būti Bendrijos prekių ženklai, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ir paslaugas nuo kitos įmonės prekių ir paslaugų“¹².

16. Tačiau jis nurodė, jog tai, kad žymenys gali sudaryti prekių ženklą, nebūtinai reiškia, kad tokie žymenys būtinai turi turėti skiriamąjį požymį pagal reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą ir kad toks požymis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant, viena vertus, į prekes bei paslaugas, dėl kurių pateikiama įregistravimo paraiška, ir, kita vertus, į tai, kaip suinteresuotoji visuomenės dalis suvokia šį žymenį¹³.

17. Paskui Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad jei reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte nėra daromas skirtumas tarp skirtingo pobūdžio žymenų, „suinteresuotoji visuomenės dalis nebūtinai vienodai suvoks žymenį, kurį sudaro spalva arba spalvų derinys, ir žodinius arba vaizdinius prekių ženklus, kuriuos sudaro žymenys, nepriklausantys nuo jais žymimų prekių išvaizdos. Iš esmės, jei visuomenė yra įpratusi žodinius arba vaizdinius prekių ženklus tuoj pat suvokti kaip prekės komercinės kilmės nuorodą, taip nebūtinai yra tuo atveju, kai žymenys sutampa su prekės išvaizda arba kai jie yra sudaryti vien iš spalvos arba spalvų, naudojamų paslaugoms žymėti“¹⁴.

11 — Ginčijamas sprendimas (16–19 punktai).

12 — Ten pat (25 punktas).

13 — Ten pat (26 ir 27 punktai).

14 — Ten pat (29 punktas).

18. Teismas patikslino, kad šioje byloje suinteresuotoji visuomenės dalis yra specifinė, kurios žinios ir dėmesys didesni nei apskritai visuomenės, tačiau jos atstovai nėra ir kiekvienos atitinkamos prekės specialistai¹⁵.

ruoti žymuo neleistų suinteresuotajai visuomenės daliai greitai ir neabejotinai atskirti apeliančiąs prekes nuo kitų įmonių kitais oranžiniais atspalviais nudažytų prekių.

19. Dėl 31 klasei priklausančių žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio, sodo ir miško prekių, ypač dėl sėklų, t. y. prekių, kurias konkrečiai nurodo apeliančią, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad suinteresuotoji visuomenės dalis gali jų spalvą, jei ši skiriasi nuo natūralios spalvos, suvokti kaip kilmės nuorodą, juo labiau kad jų dydis neleidžia panaudoti žodinio arba vaizdinio prekių ženklų ir jų paskirtis – sodinimas žemėje – nesukelia minties, kad ši spalva atlieka dekoratyvinę funkciją¹⁶.

34. Be to, net jei ši spalva nėra įprasta, kalbant apie tam tikras sėklų kategorijas, kaip antai kukurūzų ir runkelių, kuriuos apeliančią per posėdį nurodė kaip pavyzdį, pažymėtina, jog kai kurios įmonės dažo sėklas ir kitomis spalvomis, kad nurodytų, jog jos yra apdirbtos.

20. Vėliau Pirmosios instancijos teismas pažymėjo:

35. Šiuo atžvilgiu primintina, kad suinteresuotoji visuomenės dalis turi tam tikrų specialių žinių, kaip buvo pažymėta 31 punkte, bent jau pakankamų, kad nebūtų neigiama, jog sėklų spalvos gali, *inter alia*, reikšti, kad sėklos buvo apdirbtos. Taigi, kaip nurodė Apeliacinė taryba, suinteresuotoji visuomenės dalis prašomos įregistruoti spalvos nesuvoks kaip šių sėklų komercinės kilmės nuorodas.

„33 Tačiau, kaip ginčijamo sprendimo 18 punkte nustatė Apeliacinė taryba, spalvų, įskaitant oranžinio arba panašių atspalvių, naudojimas šių prekių atžvilgiu nėra retas. Taigi prašomas įregist-

36. Tokios išvados negalėtų paneigti apeliančiąs argumentas, kad šioms prekėms prašoma įregistruota spalva ruošiant sėklas neturi techninės funkcijos.

15 – Ten pat (31 punktas).

16 – Ten pat (32 punktas).

37 Iš esmės, atsižvelgiant į bendrą spalvų naudojimą šiame sektoriuje techniniais tikslais, suinteresuotoji visuomenės dalis negalėtų savaime atmesti prielaidos, kad oranžinė spalva yra arba gali būti naudojama nurodyti, jog sėklos buvo apdirbtos. Taigi, jei suinteresuotoji visuomenės dalis nėra iš anksto įspėta, ji negali padaryti išvados, kad prašoma įregistruoti oranžinė spalva nurodo sėklų komercinę kilmę.

38 Be to, paraiška įregistruoti prekių ženklą neapsiriboja cukrinių runkelių ir kukurūzų sėklomis, taigi ji turi būti vertinama apskritai sėklų, kaip pateikiant paraišką nurodytos žemės ūkio prekių kategorijos, atžvilgiu, o ne atskirai nurodytos specialios sėklų kategorijos atžvilgiu.¹⁷

21. Dėl apdirbimo įrenginių, priskiriamų 7 ir 11 klasėms, Pirmosios instancijos teismas nutarė, kad šios prekės priskirtinos bendrai žemės ūkio įrenginių kategorijai ir kad apeliante nepateikė šių įrenginių priskirtinumo atskirai kategorijai, kurios atžvilgiu spalvos nebūtų bendrai naudojamos, įrodymų, taip pat kad suinteresuotoji visuomenės dalis yra vidutinis visų žemės ūkio įrenginių vartotojas¹⁷.

22. Teismas daro tokią išvadą:

„40 Atsižvelgusi į šiuos argumentus, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 21 punkte teisingai nustatė, kad neretai įrenginiai būna tokios arba panašios spalvos. Reikia konstatuoti, jog dėl to, kad oranžinė spalva yra įprasta, ji neleistų suinteresuotajai visuomenės daliai greitai ir neabejotinai atskirti apeliančės įrenginių nuo kitų gamintojų įrenginių, nudažytų panašiais oranžiniais atspalviais. Todėl suinteresuotoji visuomenės dalis prašomą įregistruoti spalvą greičiau suvoktų kaip tokioms prekėms būdingą apipavidalinimo elementą.“

23. Dėl paslaugų Pirmosios instancijos teismas visų pirma nutarė, jog spalva nėra susijusi su pačia paslauga, kuri spalvos neturi, ir nesuteikia jai jokios esminės vertės ta prasme, kad suinteresuotoji visuomenės dalis galėtų atskirti spalvą, esančią tik dekoratyviniu elementu, nuo spalvos, nurodančios paslaugų komercinę kilmę¹⁸. Antra, jis nutarė, jog tiek, kiek nenustatyta, kad nagrinėjama spalva atliktų kitas funkcijas, suinteresuotoji visuomenės dalis galėtų lengvai ir greitai įsiminti ją kaip nurodytų paslaugų skiriamąjį požymį. Galiausiai jis manė, kad jei minėta spalva atitinka konkretų atspalvį, daug spalvų liktų laisvos

17 — Ginčijamas sprendimas (39 punktas).

18 — Ginčijamas sprendimas (42 punktas).

tokioms pat arba panašioms paslaugoms. Jis padarė išvadą, kad nagrinėjama spalva leidžia suinteresuotajai visuomenės daliai atskirti atitinkamas paslaugas nuo paslaugų, turinčių kitą komercinę kilmę¹⁹.

24. Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad teisinio pagrindo dėl reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo dalis, susijusi su paslaugomis, turi būti priimta, o dalis, susijusi su prekių visuma, – atmesta.

B — Dėl antrojo teisinio pagrindo, susijusio su reglamento 73 ir 74 straipsnių pažeidimu

25. Pirmosios instancijos teismas taip pateikė apeliančės argumentus:

„48 Apeliantė pabrėžia, kad Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje Tarnybai yra nustatyta pareiga pateikti jos sprendimus pagrindžiančius motyvus. Šia pareiga siekiama priversti administracines institucijas kruopščiai parengti savo sprendimą, remiantis faktų tyrimu.

49 Apeliantė tvirtina, kad jai nebuvo pranešta apie dokumentus, kuriais remdamasi Tarnyba priėmė savo sprendimą, o tai trukdo patikrinti jos tyrimų tinkamumą, suprasti samprotavimų eigą bei pagrįstumą ir galbūt ginčyti jos padarytas išvadas. Todėl apeliančė mano, kad buvo pažeista jos teisė būti išklaustyta bei galimybė sutrumpinti paraiškoje pateiktą prekių ir paslaugų sąrašą.

50 Be to, pasak apeliančės, bet koks sprendimas pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį turi būti paremtas konkrečiais faktais. Šioje byloje tai, kad yra ginčijamam sprendimui analogiškų sprendimų, nereiškia, jog nagrinėjamoje byloje neturėjo būti pateikiami sprendimą pagrindžiantys motyvai.“

26. Savo vertinime Pirmosios instancijos teismas pažymėjo: pirma, Tarnybos pareiga pateikti sprendimą pagrindžiančius motyvus yra nustatyta reglamento 73 straipsnio pirmajame sakinyje ir šie motyvai atitinkamu atveju turi leisti suprasti registravimo paraiškos atmetimo priežastis bei ginčyti priimtą sprendimą²⁰. Jis mano, kad ginčijamame sprendime buvo būtini duomenys, leidžiantys apeliančei suprasti bei ginčyti sprendimo teisėtumą²¹.

19 — Ten pat (46 punktas).

20 — Ginčijamas sprendimas (54 ir 55 punktai).

21 — Ten pat (56 punktas).

27. Antra, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad pagal reglamento 73 straipsnį Tarnybos sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus. Tačiau jis manė, kad dokumentai, apie kuriuos apeliantei nebuvo pranešta, nebuvo jai būtini ginčijamam sprendimui suprasti ir galbūt pasinaudoti savo teise nurodytam prekių bei paslaugų sąrašui sutrumpinti. Jis nutarė, kad apeliante, sprendžiant iš jos apeliacijos Apeliacinėje taryboje motyvų, iš esmės žinojo apie argumentus ir faktus, kurie šios Tarnybos turėjo būti nagrinėjami eksperto sprendimui paneigti arba patvirtinti; taigi ji turėjo galimybę pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu. Teismas daro išvadą, kad Apeliacinė taryba nepažeidė reglamento 73 straipsnio²².

IV — Procedūra Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

30. 2002 m. gruodžio 11 d. *KWS* pateikė Teisingumo Teismo sekretariatui apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo. 2003 m. kovo 3 d. Tarnyba pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą. Pagal Teisingumo Teismo darbo reglamento 117 straipsnį buvo nutarta, kad dublikas ir triplikas nėra būtini. Tačiau 2004 m. kovo 4 d. posėdyje buvo išklaustyti žodiniai šalių paaiškinimai. Šiame posėdyje jos galėjo pateikti atsiliepimus dėl minėto sprendimo *Libertel* pasekmių šiai bylai.

28. Dėl Tarnybos pareigos nagrinėti faktus savo iniciatyva pagal Reglamento 74 straipsnio 1 dalį Pirmosios instancijos teismas nutarė, kad ji tinkamai išnagrinėjo bei pasinaudojo tam tikru skaičiumi susijusių faktų, jog įvertintų nagrinėjamo žymens skiriamąjį požymį įregistravimo paraiškoje minimų prekių ir paslaugų atžvilgiu²³.

31. *KWS* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamo sprendimo dalį, kuria atmetamas ieškinys,

29. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas panaikino tą ginčijamo sprendimo dalį, kuri yra susijusi su 42 klasės paslaugomis, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

— panaikinti ginčijamo sprendimo dalį, kuri skundžiamu sprendimu nebuvo panaikinta, ir

²² — Ten pat (58 ir 59 punktai).

²³ — Ten pat (60 punktas).

— priteisti iš Tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

A — *Dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo*

32. Nors atsiliepime į ieškinį Tarnyba ir nurodė²⁴, kad turėjo būti atmesta ieškinio dalis dėl paslaugų, apeliacinio skundo nepateikė. Ji Teisingumo Teismo prašo:

1. Šalių argumentai

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.

34. Šiuo teisiniu pagrindu KWS Pirmosios instancijos teismui priekaištuoja, viena vertus, dėl reglamento 73 straipsnio pirmojo sakinio, pagal kurį Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai, pažeidimo. KWS tvirtina, kad remiantis šia pareiga Tarnyba neturi apsiriboti vien formaliu motyvų nurodymu, bet turi išnagrinėti visų susijusių elementų turinį. Taigi Pirmosios instancijos teismas nepakankamai įvertino tokio reikalavimo apimtį. Pasak KWS, ginčijamas sprendimas yra susijęs su fundamentalia intelektinės nuosavybės teise ta prasme, kad apeliančė yra ypač suinteresuota šio sprendimo motyvu suprantamumu, o pastarojo kontekstas jai nepateikė jokios nuorodos. Dėl sėklų KWS pažymi, kad Tarnyba sprendimą parėmė tik viena ištrauka iš dažomųjų medžiagų sėkloms gamintojo interneto tinklavietės, o to nepakanka, kad būtų paneigtas nagrinėjamos spalvos skiriamasis požymis, ir neatsižvelgė į registravimui palankią šios tinklavietės pateikiamą informaciją. Be to, dėl įrenginių spalvos Tarnyba apsiribojo paprastu tvirtinimu be jokio fakto konstatavimo.

V — Dėl apeliacinio skundo

33. Pagrįsdama apeliacinį skundą, apeliančė nurodo kelis teisinius pagrindus, pirma, dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo, antra, dėl teisės būti išklausytam pažeidimo, trečia, dėl reglamento 74 straipsnio, susijusio su faktų nagrinėjimu savo iniciatyva, pažeidimo, ketvirta, dėl reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo. Kiekvieną iš šių teisinių pagrindų nagrinėsiu nurodyta tvarka.

35. Kita vertus, KWS Pirmosios instancijos teismui priekaištuoja ir dėl pareigos moty-

²⁴ — 9 punktas.

vuoti pažeidimo. *KWS* taip pat jam priekaištauja, kad skundžiamo sprendimo 56 punkte pateikiamas tvirtinimas, esą ginčijamas sprendimas leido apeliantei sužinoti paraiškos atmetimo priežastis, nėra motyvuotas.

Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnio nuostatomis, kurios nustato, kad sprendimai yra motyvuoti ir kad tos nuostatos taikomos Pirmosios instancijos teismui pagal to paties statuto 53 straipsnį.

36. Iš esmės Tarnyba teigia, kad šie priekaištai, kaip ir kitų su procedūra susijusių teisinių pagrindų visuma, yra nepriimtini, nes jais tik siekiama, kad būtų iš naujo išnagrinėtas Pirmosios instancijos teismui pateiktas ieškinys. Be to, Tarnyba teigia, kad šie priekaištai nėra pagrįsti, nes skundžiamas sprendimas pakankamai motyvuotas, ir Pirmosios instancijos teismas teisingai manė, jog ginčijamame sprendime buvo pateikti pagrindiniai jį paremiantys motyvai.

38. Šiuo teisiniu pagrindu apeliante Pirmosios instancijos teismui priekaištauja, esą jis nepateikė motyvų, pagrindžiančių skundžiamo sprendimo 56 punkto teiginį, kad „*KWS* turėjo duomenų, būtinų skundžiamam sprendimui suprasti ir dėl jo teisėtumo kreiptis į Bendrijų teisimą“. Šis priekaištas nėra pagrįstas. Iš esmės pakanka remtis ginčijamu punktu, kad būtų konstatuota, jog prieš šį teiginį Pirmosios instancijos teismas pateikė ginčijamo sprendimo santaurką ir paaiškino, kodėl, jo manymu, iš minėto sprendimo paimti elementai yra pakankami, kad apeliante suprastų įregistravimo paraiškos atmetimo priežastis kiekvienos iš joje minimų prekių bei paslaugų atžvilgiu.

2. Vertinimas

37. Apeliantės argumentus dėl teisinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu, iš tikrųjų sudaro du skirtingi teisiniai pagrindai. Visų pirma argumentai, kad Pirmosios instancijos teismas pats pažeidė pareigą pateikti skundžiamą sprendimą pagrindžiančius motyvus, yra susiję su formaliu reikalavimu motyvuoti šį sprendimą. Šie argumentai grindžiami ne reglamento 73 straipsnio pirmuoju sakiniu, kaip nurodyta apeliante apeliaciniame skunde, bet

39. *KWS* antruoju teisiniu pagrindu Pirmosios instancijos teismui priekaištauja, kad šis padarė teisės klaidą, skundžiamame sprendime nutaręs, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareigos motyvuoti Pirmosios instancijos teismui skundžiamą sprendimą apimties vertinimas yra teisės

klausimas, kurį apeliacinio skundo atveju kontroliuoja Teisingumo Teismas²⁵. Tačiau, kaip ir Tarnyba, manau, kad šis prieštaravimas taip pat nėra pagrįstas.

teisines aplinkybes tiek, kiek klausimas, ar teisės akto motyvavimas tenkina EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei į analizuojamą sritį reglamentuojančių taisyklių visumą²⁶.

40. Primintina, kad pagal Reglamento 73 straipsnio pirmąją frazę „Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai“. Taigi šis straipsnis EB 253 straipsnyje nustatytą pareigą motyvuoti bet kurį norminį Bendrijos teisės aktą perkelia Tarnybai. Nėra jokios priežasties manyti, kad reglamento 73 straipsnyje numatytos pareigos pateikti sprendimą pagrindžiančius motyvus apimtis turi būti kitokia, nei numatyta EB 253 straipsnyje. Šiuo atžvilgiu pagal nusistovėjusią teismų praktiką 253 straipsnyje reikalaujamas motyvų pateikimas turi būti pritaikytas prie nagrinėjamo teisės akto rūšies ir turi aiškiai bei nedviprasmiškai atspindėti teisės aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti priemonių taikymo priežastis, o kompetentingas teismas — vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, *inter alia*, į teisės akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas teisės aktas, arba kitų tiesiogiai ar individualiai su teisės aktu susijusių asmenų galimus interesus gauti paaiškinimus. Nereikalaujama pateikiant motyvų išvardyti visus reikšmingas faktines ir

41. Jei Tarnyba priima sprendimą atmesti įregistravimo paraišką, atsižvelgimas į anksčiau minėtas taisykles reiškia, kad šiame sprendime aiškiai nurodomas (-i) atmetimą pagrindžiantis (-ys) pagrindas (-ai), numatytas (-i) reglamente, ir priežastys, kodėl šis pagrindas ar pagrindai taikomi kiekvienai prekių ir paslaugų kategorijai, kurioms yra pateikiama paraiška įregistruoti prekių ženklą. Tai, ar taip nurodytos priežastys yra pakankamos, kad patenkintų dvejopą pareigos motyvuoti tikslą, t. y. leidžia pareiškėjai sužinoti paraiškos atmetimo priežastis ir Bendrijos teisėjui vykdyti teisėtumo kontrolę, turi būti vertinama pagal konkretaus atvejo aplinkybes, *inter alia*, atsižvelgiant į Tarnybos ir pareiškėjos dialogą, nagrinėjamą prekių ženklą bei prekes ir paslaugas, dėl kurių yra prašoma įregistruoti prekių ženklą. Būtent atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus turi būti nagrinėjama, ar šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas teisingai nutarė, kad ginčijamas sprendimas nepažeidė reglamento 73 straipsnyje nustatytos pareigos motyvuoti.

25 — 1997 m. vasario 20 d. Sprendimas *Komisija prieš Daffix* (C-166/95 P, Rink. p. I-983, 24, 33-38 punktai) ir 1997 m. lapkričio 20 d. Sprendimas *Komisija prieš V* (C-188/96 P, Rink. p. I-6561, 24 punktas).

26 — 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimas *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas) ir 2000 m. kovo 30 d. Sprendimas *VBA prieš Florumex ir kt.* (C-265/97 P, Rink. p. I-2061, 93 punktas).

42. Iš ginčijamo sprendimo nagrinėjimo matyti, kad Apeliacinė taryba nurodė, jog įregistravimo paraiškai prieštarauja reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktas²⁷. Ši taryba taip pat nurodė priežastis, dėl kurių šioje byloje turi būti taikomas absoliutaus atmetimo pagrindas. Ji visų pirma rėmėsi bendro pobūdžio argumentais. Viena vertus, spalva neturi skiriamojo požymio, nebent būtų įrodytas dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis, ir, kita vertus, spalvos turėtų būti prieinamos visoms įmonėms. Apeliacinės tarybos manymu, tik esant tam tikroms aplinkybėms spalva pati savaime galėtų turėti skiriamąjį požymį²⁸.

sektoriuje naudojamų spalvų yra ir oranžinė ir kad atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus tokia spalva atitinkamų pirkėjų bus suvokiama ne kaip nuoroda į produkto kilmę, bet į tai, jog šios sėklos yra apdirbtos³⁰. Kalbėdama apie sėklų apdirbimo įrenginius, ji nurodė, kaip nustatė ekspertas, kad šia spalva dažytų įrenginių neretai pasitaiko³¹.

44. Galiausiai Apeliacinė taryba pabrėžė, kad konkurentai taip pat yra suinteresuoti naudotis šia spalva ir kad apeliančės paminėti kompetentingų Vokietijos institucijų sprendimai šiuo klausimu nėra privalomi Tarnybai; be to, ši nenurodė, kad nagrinėjama spalva įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo³².

43. Toliau Apeliacinė taryba nurodė, kodėl tokių ypatingų aplinkybių nėra šioje byloje įregistravimo paraiškoje minimų prekių atžvilgiu. Nagrinėjama spalva, kuri iš prigimties yra dažnai pasitaikanti „bazinė spalva“, tokia, kaip prašoma įregistruoti, ar labai panašių atspalvių šioms prekėms nėra neįprasta²⁹. Dėl sėklų Apeliacinė taryba patikslino, jog sėklų gamintojai jau kuri laiką dažo šios kategorijos prekes, kad nurodytų, jog jos yra apdirbtos. Kaip pavyzdį ji pacitavo ištrauką iš dažomųjų medžiagų sėklų gamintojo interneto tinklavietės. Ji pažymėjo, kad tarp šiame

45. Atsižvelgiant į šių elementų visumą manytina, jog ginčijamas sprendimas buvo pakankamai motyvuotas, kad apeliančė galėtų suprasti teisinės ir faktinės savo paraiškos įregistruoti oranžinę spalvą kiekvienos susijusios prekių kategorijos atžvilgiu atmetimo priežastis ir kad Pirmosios instancijos teismas galėtų vykdyti minėto sprendimo teisėtumo kontrolę. Taigi Pirmosios instancijos

27 — 25 punktas.

28 — 14 punktas.

29 — 16 ir 17 punktai.

30 — 18–20 punktai.

31 — 21 punktas.

32 — 22–24 punktai.

teismas, nustatydamas, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas atitinka reglamento 73 straipsnio reikalavimus, nepadarė teisės klaidos.

46. Todėl manytina, kad teisiniai pagrindai dėl pareigos pateikti sprendimą pagrindžiančius motyvus pažeidimo turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

B — Dėl teisės būti išklausytam pažeidimo

1. Šalių argumentai

47. KWS teigia, kad šioje byloje Apeliacinė taryba ginčijamą sprendimą grindė vieninteliu dokumentu, t. y. ištrauka iš dažomųjų medžiagų sėkloms gamintojo interneto tinklavietės, ir šis argumentas pirmą kartą buvo paminėtas tik ginčijamame sprendime. Taigi Apeliacinė taryba pažeidė teisę būti išklausytam. Pirmosios instancijos teismas šio pažeidimo nenurodė ir atsižvelgė tik į tai, ar dokumentai buvo būtini ginčijamam sprendimui suprasti. Jis taip pat klaidingai tvirtino, kad apeliante iš esmės žinojo apie aplinkybes, kurias Apeliacinė taryba turėjo nagrinėti, ir todėl turėjo galimybę pasisakyti šiuo klausimu. Taigi Pirmosios instancijos teismas pažeidė taisyklę, pagal kurią ginčijamą spren-

dimą priėmusi valdžios institucija turi suinteresuotajam asmeniui suteikti galimybę pateikti savo atsiliepimus visais klausimais, galinčiais turėti įtaką šio sprendimo turiniui; ir tam, kad teisė būti išklausytam būtų pažeista, pakanka, jog nesant šio pažeidimo būtų įmanomas kitoks sprendimas.

48. KWS taip pat teigia, kad jeigu jai būtų pranešta apie šį dokumentą, ji būtų pateikusi savo pastabas dėl jo turinio. Svarbiausia, ji būtų galėjusi nurodyti, jog šioje interneto tinklavietėje paaiškinama, kad sėklų dažymas yra suvokiamas kaip jų kilmės nurodymas.

49. Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime nepaminėjo šio argumento ir taip pats pažeidė teisę būti išklausytam. Apeliante teigia, kad šie Apeliacinės tarybos ir Pirmosios instancijos teismo padaryti pažeidimai atėmė galimybę prekių, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąraše palikti tik sėklas ir taip pasiekti, kad paraiška būtų patenkinta.

50. Tarnyba gindamasi atsako, kad Pirmosios instancijos teismas nepažeidė apeliantės teisės būti išklausytai, nes ši turėjo galimybę pateikti visus savo argumentus, *inter alia*, dublike. Ji taip pat teigia, kad ginčijamame

sprendime daroma nuoroda į dažomųjų medžiagų sėkloms gamintojo interneto tinklavietę yra ne ši sprendimą pagrindžiantis, o tik jį paremiantis elementas. Be to, ginčijamas sprendimas nebūtų kitoks, net jei apeliante sutrumpintų prekių, nurodytų įregistravimo paraiškoje, sąrašą.

2. Vertinimas

51. Apeliantės pateikiami argumentai, susiję su teisiniu pagrindu dėl teisės būti išklausytam pažeidimo, sudaro du skirtingus teisinius pagrindus.

52. Visų pirma prieštaravimu dėl Pirmosios instancijos teismo padaryto apeliante teisės būti išklausytai pažeidimo siekiama nustatyti, kad Pirmosios instancijos teismas vykstant procesui pažeidė apeliante teises į gynybą. Šis teisinis pagrindas remiasi ne reglamento 73 straipsnio antruoju sakiniu, bet teisės į gynybą principu, kuris yra pagrindinis Bendrijos teisės principas, reikalaujantis, kad visi asmenys, dalyvaujantys procese Pirmosios instancijos teisme, galėtų nurodyti savo interesų gynybai būtinas aplinkybes. Šiuo teisiniu pagrindu apeliante priekaištuoja Pirmosios instancijos teismui, kad šis skundžiamame sprendime nepakartojo jos argumentų, susijusių su tuo, jog nebuvo išankstinio pranešimo apie nagrinėjamos interneto tinklavietės turinį.

53. Primintina, kad pagal teismų praktiką teisė būti išklausytam, vykstant teismo procesui, nereiškia, jog teisėjas turi įtraukti į savo sprendimą visus šalių tvirtinimus³³. Teisėjas privalo su jais susipažinti ir, įvertinęs įrodymus, pareikšti nuomonę apie šalių reikalavimus bei motyvuoti savo sprendimą³⁴. Šiuo atveju iš ginčijamos bylos analizės matyti, kad nors Pirmosios instancijos teismas detalai nepakartojo nagrinėjamų argumentų, šiame sprendime pateikė santrauką³⁵ ir 58 bei 59 punktuose į juos motyvuotai atsakė. Todėl teisinis pagrindas dėl Pirmosios instancijos teismo teisės būti išklausytam, vykstant teismo procesui, pažeidimo nėra pagrįstas.

54. Antruoju teisiniu pagrindu Pirmosios instancijos teismui priekaištaujama, kad šis padarė teisės klaidą nutardamas, jog Apeliacinė taryba nepažeidė apeliante teisės būti išklausytai. Taigi Pirmosios instancijos teismas nepripažino Tarnybos pareigos, numatytos reglamento 73 straipsnio antrajame sakinyje, apimties. Primintina, kad klausimas,

33 — 1998 m. gruodžio 10 d. Sprendimas *Schröder ir kt. prieš Komisiją* (C-221/97 P, Rink. p. I-8255, 24 punktas).

34 — Ten pat.

35 — Primintina, kad Pirmosios instancijos teismas taip apibendrinio apeliante argumentus: „Apeliante tvirtina, kad jai nebuvo pranešta apie dokumentus, kuriais Tarnyba rėmėsi priimdama sprendimą, o tai trukdo patikrinti jos atliktų tyrimų tinkamumą, suprasti argumentus bei pagrįstumą ir galbūt ginčyti padarytas išvadas. Todėl, apeliante manymu, yra pažeista jos teisė būti išklausytai bei sutrumpinti paraiškoje minimų prekių ir paslaugų sąrašą“ (ginčijamo sprendimo 49 straipsnis).

ar Pirmosios instancijos teismas teisingai pritaikė teisės į gynybą principus, *inter alia*, teisę būti išklaustamam, yra teisės klausimas, į kurį Teisingumo Teismas turi atsakyti nagrinėdamas apeliacinį skundą³⁶.

dais susijusiose³⁹ ir konkrečiai procesui apeliacinėse tarybose skirtose nuostatose⁴⁰.

55. Pagal reglamento 73 straipsnio antrąjį sakinį Tarnybos sprendimai „grindžiami tik-tai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus“. Tarnyboje taikytinai procedūrai šis straipsnis įtvirtina pagrindinį Bendrijos teisės principą, pagal kurį teisės į gynybą turi būti gerbiamos bet kokioje, net ir administracinio pobūdžio, procedūroje³⁷. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, jog teisės aktų leidėjas pasirūpino, kad šis principas būtų paminėtas ne tik bendrai reglamento 73 straipsnyje, bet ir visose su kiekvienu ūkio subjektui nepalankaus sprendimo priėmimo etapu susijusiose nuostatose ir reglamente, ir jo įgyvendinimo taisyklėse³⁸. Šis principas yra numatytas, *inter alia*, su absoliutaus atmetimo pagrin-

56. Pagal šį principą Apeliacinė taryba gali savo sprendimą atsisakyti įregistruoti prekių ženklą paremtą tik tomis teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių pareiškėja galėjo pateikti savo atsiliepimus⁴¹. Galima laikyti, kad taip yra teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios sudaro Apeliacinėje taryboje ginčijamo eksperto sprendimo motyvą, atveju. Iš esmės pats ekspertas turėjo supažindinti su jomis pareiškėją, kad ši pateiktų atsiliepimus, ir pareiškėja galėjo juos iš naujo ginčyti pateikdama šiai tarybai apeliacinį skundą. Taip pat reglamento 73 straipsnis neturėtų būti vertinamas kaip įpareigojantis Tarnybą iš anksto surinkti pareiškėjos atsiliepimus dėl teisinių ir faktinių aplinkybių, kurias ši nurodė dialoge su ekspertu arba apeliacijoje dėl eksperto priimto sprendimo⁴². Priešingai, kai Apeliacinė taryba nutaria pagal reglamento 74 straipsnį savo iniciatyva surinkti faktus, turinčius pagrįsti jos sprendimą dėl paraiškos įregistruoti prekių ženklą atmetimo, ir kurių

36 — 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Mediocurso prieš Komisiją* (C-462/98 P, Rink. p. I-7183, 35 punktas).

37 — 1983 m. birželio 7 d. Sprendimas *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* (100/80 — 103/80, Rink. p. 1825, 9 punktas) ir 1996 m. spalio 24 d. Sprendimas *Komisija prieš Lisrestal ir kt.* (C-32/95 P, Rink. p. I-5373, 21 punktas).

38 — 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos Sprendimas (EB) Nr. 2868/95, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 40/94 taikymą (OL L 303, p. 1).

39 — Reglamento 38 straipsnio 3 dalis ir Reglamento Nr. 2868/95 1 straipsnio 11 taisyklė.

40 — Reglamento 61 straipsnio 2 dalis.

41 — 2002 m. birželio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Hershey Foods prieš VRDT(Kiss Device with plume)* (Rink. p. II-2567, 25 punktas) ir 2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimas *Audi prieš VRDT* (Rink. p. II-5167, 71 ir 75 punktai).

42 — Minėtame sprendime *Hershey Foods prieš VRDT(Kiss Device with plume)* Pirmosios instancijos teismas šiuo klausimu nutarė, kad Apeliacinė taryba, nagrinėdama apeliacinį skundą dėl eksperto sprendimo, galėjo pasinaudoti visomis nuorodomis, esančiomis paraiškose dėl prekių ženklo įregistravimo, nesuteikdama prieš tai pareiškėjai galimybės pateikti savo atsiliepimų dėl jų (20 punktas).

nebūtų, pavyzdžiui, nei eksperto sprendime, nei pareiškėjos rašytiniuose dokumentuose, ji privalo būtinai apie jas pranešti pareiškėjai, kad gautų šios atsiliepimus.

įrodyti, kad jei šio pažeidimo nebūtų, ji būtų galėjusi geriau gintis⁴⁴.

57. Šiuo atveju iš bylos dokumentų matyti, kad Apeliacinė taryba nepranešė apeliantei nei apie tyrimų, kuriuos ji atliko dėl nagrinėjamos spalvos naudojimo atitinkamoms prekėms ir kuriais ji remiasi ginčijamame sprendime, rezultatus, nei apie dažomųjų medžiagų gamintojo interneto tinklavietės, kurios ištrauką cituoja šiame sprendime, turinį. Tačiau manytina, kad tai nėra teisės į gynybą pažeidimas, dėl kurio Pirmosios instancijos teismas turėtų panaikinti ginčijamą sprendimą.

58. Iš tikrųjų, kaip matyti iš Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio formuluotės, teisinis pagrindas dėl procedūros pažeidimų gali būti pripažintas pagrįstu, tik jei taip buvo pažeisti apeliantės interesai. Taigi, kad būtų teisės į gynybą pažeidimas, būtina sąlyga yra ta, jog procesas būtų turėjęs kitokį rezultatą, jei nebūtų administracinės institucijos padaryto pažeidimo⁴³. Jei taip nėra, apeliante turi

59. Manytina, kad šios sąlygos šiuo atveju nėra išpildytos. Visų pirma, kalbant apie ginčijamame sprendime minimus tyrimus, tiesa yra tai, kad jie prieštarauja apeliantės teiginiams, esą jos konkurentai nagrinėjamos spalvos nenaudoja atitinkamoms prekėms dažyti⁴⁵. Tačiau teiginys, kad oranžinė spalva jau yra realiai naudojama šioms prekėms, nėra būtinas įregistravimo paraiškos atmetimui pagrįsti. Kaip matėme, Apeliacinė taryba, šia dalimi perimdama eksperto sprendimą, manė, kad nagrinėjama spalva neturi skiriamąjį požymį atitinkamų prekių atžvilgiu, nes iš esmės spalva pati savaime neturi šio skiriamąjį požymio; be to, oranžinė spalva labai dažnai naudojama. Ji taip pat nurodė, kad sėklos paprastai dažomos spalva, kuri skiriasi nuo jų natūralios, ypač tam, kad būtų nurodyta, jog jos yra apdirbtos, ir jų dažymas nėra suvokiamas kaip kilmės nuoroda, o oranžinės arba panašaus atspalvio

43 — 1980 m. liepos 10 d. Sprendimas *Distillers Company prieš Komisiją* (30/78, Rink. p. 2229, 26 punktas) ir 2003 m. spalio 2 d. Sprendimas *Thyssen Stahl prieš Komisiją* (C-194/99 P, Rink. p. I-10821, 31 punktas).

44 — 1999 m. liepos 8 d. Sprendimas *Hercules Chemicals prieš Komisiją* (C-238/99 P, Rink. p. I-4235, 81 punktas) ir 2002 m. spalio 15 d. Sprendimas *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 318 punktas).

45 — Žr. apeliantės apeliaciją dėl eksperto sprendimo (ginčijamo sprendimo 8 punktas).

įrenginiai dažnai pasitaiko. Galiausiai ji pažymėjo, kad apeliančės konkurentai taip pat yra suinteresuoti naudoti šią spalvą.

galėtų skirtis, jei paraiška būtų pateikta tik dėl sėklų. Iš tikrųjų šios tarybos priimti paraiškos atmetimo pagrindai yra ypač susiję su sėklomis.

60. Kaip matysime nagrinėdami paskutinį apeliacinio skundo teisinį pagrindą, šių argumentų pakanka, kad būtų pateisintas įregistravimo paraiškos atmetimas. Todėl teiginys, kad oranžinė spalva yra taip pat naudojama sėkloms ir jų apdirbimo įrenginiams dažyti, tik patvirtina išvadą, kad ši spalva nebūtų suinteresuotosios visuomenės dalies suvokiama kaip apeliančės prekių kilmės nuoroda.

63. Darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas, nepažeisdamas reglamento 73 straipsnio, galėjo manyti, jog apeliančės teisės į gynybą esant ginčijamo sprendimo panaikinimą pateisinančioms sąlygoms nėra pažeistos, nes, viena vertus, apeliančė jau žinojo paraiškos atmetimo pagrindus, kurie iš esmės yra eksperto sprendime arba jos apeliacijoje, ir išankstinis nepranešimas apie ginčijamus dokumentus nepažeidė jos interesų gynybos. Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus manytina, kad teisiniai pagrindai dėl teisės būti išklausytam pažeidimo nėra pagrįsti.

61. Ginčijamame sprendime nurodytos interneto tinklavietės turinys tik patvirtina pačios apeliančės argumentą, pateiktą apelacijai dėl eksperto sprendimo pagrįsti, jog sėklų gamintojai dažo savo prekes⁴⁶.

C — Dėl teisinio pagrindo, susijusio su reglamento 74 straipsnio, nustatančio faktų nagrinėjimą savo iniciatyva, pažeidimu

62. Bet kuriuo atveju apeliančė nepagrindžia nei to, kad, iš anksto pranešus apie šiuos dokumentus, įregistravimo paraiškoje minimų prekių sąrašas būtų sutrumpintas, nei ypač to, kuo Apeliacinės tarybos sprendimas

64. KWS teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, tik konstatuodamas, jog Apeliacinė taryba „gerai išnagrinėjo ir panaudojo tam tikrą skaičių reikšmingų faktų“, neatsižvelgė į reglamento 74 straipsnyje nustatytą reikalavimą, kad „Taryba faktus nagrinėja savo iniciatyva“. Pasak apeliančės, kalbama ne apie tai, ar faktai buvo nagrinėjami, bet apie tai, ar

46 — Ten pat.

šis nagrinėjimas buvo išsamus. Toks nagrinėjimas turėtų leisti Tarnybai užtikrintai nustatyti, ar yra atmetimo pagrindai pagal reglamento 7 straipsnį, nes sprendimas įregistruoti arba neįregistruoti žymens kaip prekių ženklo priklauso susietai kompetencijai, bet ne diskrecijai.

Pagal nusistovėjusią teismų praktiką remiantis EB 225 straipsniu ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsniu apeliacinis skundas gali būti pagrįstas tik taisyklių pažeidimu, išskyrus bet kokį faktų vertinimą⁴⁷.

D — Dėl reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo

65. Nors šiuo atveju ginčijamame sprendime daroma nuoroda į „tarybos tyrimus“, jame minima tik dažomųjų medžiagų sėkloms gamintojo interneto tinklavietė, o to nepakanka atmetimui pagrįsti. Juo labiau šios nuorodos nepakanka atmetimui pagrįsti, nes ši interneto tinklavietė priklauso JAV įmonei ir nėra nustatyta, kad naudojimas JAV rinkoje gali būti reikšmingas įrodymas naudojimui Bendrijoje. Be to, ši interneto tinklavietė yra anglų kalba, todėl nėra nei akivaizdu, nei nustatyta, kad suinteresuotoji Bendrijos visuomenės dalis galėtų su ja susipažinti.

1. Šalių argumentai

67. KWS primena, kad jos įregistravimo paraiška Pirmosios instancijos teismo ir Tarnybos buvo atmeta remiantis tik reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktu, pagal kurį skiriamąjo požymio neturintys prekių ženklai negali būti įregistruoti.

66. Kaip ir Tarnyba, manau, kad šis teisinis pagrindas yra nepriimtinas. Iš tikrųjų prisidengdama reglamento 74 straipsnio pažeidimu ir teigdama, kad išsamiau išnagrinėjusi reikšmingus faktus Tarnyba patenkintų įregistravimo paraišką, apeliante siekia užginčyti Apeliacinės tarybos arba vėliau Pirmosios instancijos teismo atliktą faktų vertinimą.

68. Ji nurodo, kad pagal teismų praktiką prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, jei jis gali būti vertinamas kaip kilmės nurodymas; šiuo atžvilgiu paprasčiausiai pakanka, kad prekių ženklą būtų galima naudoti tokiu tikslu, jog įvertinama būtų konkrečių prekių ir paslaugų atžvilgiu ir ne abstrakčiai; kad

⁴⁷ — Žr., *inter alia*, minėtą sprendimą VBA prieš Florimex ir kt. (138 punktas).

turi būti atsižvelgta į visas konkrečius atvejo aplinkybes, ypač į naudojimą; pagaliau, – kad reikia remtis konkrečiais suinteresuotąja visuomenės dalimi.

nimas yra juo labiau klaidingas, nes šiame sektoriuje spalvos nėra naudojamos vienodai. O sėklų apdirbimo įrenginiai yra skirti pramonės įmonėms bei numatyti statyti cechuose. Taigi Pirmosios instancijos teismas tvirtindamas, kad yra įprasta šiuos įrenginius dažyti, ypač oranžine spalva, taip pat padarė vertinimo klaidą.

69. KWS Pirmosios instancijos teismui priekaištuoja, kad šis neatsižvelgė į šiuos principus dėl to, kad, viena vertus, prekių ženklu, kuriuos sudaro spalva, nustatė griežtesnius kriterijus nei kitiems prekių ženklu, kita vertus, rėmėsi savo paties, o ne suinteresuotųjų asmenų suvokimu; ir pagaliau suklydo dėl skiriamąjo požymio.

71. Tarnyba teigia, kad šis teisinis pagrindas nepagrįstas.

2. Vertinimas

70. Pirmosios instancijos teismas suklydo nurodydamas, kad suinteresuotoji visuomenės dalis spalvą suvokia „nebūtinai taip pat <...> kaip žodinį arba vaizdinį prekių ženklą, kurį sudaro nuo juo ženklinamų prekių išvaizdos nepriklausantis žymuo“⁴⁸. Toliau Pirmosios instancijos teismas klaidingai manė, kad nagrinėjama spalva atitinkamų prekių atžvilgiu neturi skiriamąjo požymio, kai prekės yra skirtos specialių žinių turinčiam pirkėjui. Kalbant apie žemės ūkio prekes, ypač sėklas, šių prekių dažymui oranžinę spalvą naudotų tik apeliantė. Taigi Pirmosios instancijos teismas klaidingai tvirtino, kad konkurentams naudojant kitus spalvų atspalvius nagrinėjamas oranžinis atspalvis nebūtų suvokiamas kaip kilmės nuoroda. Šis verti-

72. Minėtame sprendime *Libertel* Teisingumo Teismas pripažino, kad spalva pati savaime gali sudaryti prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme, jei, kaip šiuo atveju, ji apibrėžiama tarptautiniu lygiu pripažintu identifikavimo kodu⁴⁹. Toliau jis patikslino, kokie yra baziniai kriterijai, kuriais remiantis turi būti įvertinama kiekvieni konkrečiu atveju, ar pati spalva gali turėti skiriamąjį požymį direktyvos 3 straipsnio 1 dalies b punkto prasme ir todėl būti įregistruota kaip tam tikrų prekių bei paslaugų prekių ženklas.

48 – Skundžiamas sprendimas (29 punktas).

49 – 27–42 punktai.

73. Atsižvelgiant į tai, kad direktyvos 2 straipsnio, 3 straipsnio 1 dalies b punkto ir 3 straipsnio 3 dalies formuluotės yra panašios į reglamento 4 straipsnio, 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir 7 straipsnio 3 dalies formuluotes, Teisingumo Teismo aiškinimas minėtame sprendime *Libertel* yra taikytinas reglamentui. Be to, žinoma, kad Teisingumo Teismo pateikiamas Bendrijos teisės nuostatos aiškinimas apsiriboja nagrinėjamos nuostatos reikšmės bei taikymo srities paaiškinimu ir patikslinimu, kaip ji turėjo buvo suprantama ir taikoma nuo įsigaliojimo⁵⁰. Minėto sprendimo *Libertel* galiojimas atgaline data direktyvos nuostatų aiškinimui *mutatis mutandis* taikomas atitinkamų reglamento nuostatų aiškinimui.

75. Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką svarbiausia prekių ženklų paskirtis yra garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmę, taip suteikiant jam galimybę atskirti šią prekę ar paslaugą be supainiojimo galimybės nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų⁵¹. Darytina išvada, kad Tarnyba, kai jai pateikiama paraiška įregistruoti prekių ženklą, turi patikrinti, ar jis leidžia suinteresuotajai visuomenės daliai sužinoti, kad prekės arba paslaugos, dėl kurių paduodama paraiška, pagamintos tam tikroje įmonėje. Todėl reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte yra nustatyta, kad negali būti įregistruoti „neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai“. Taip pat yra žinoma, kad tai, ar nagrinėjamas prekių ženklas gali turėti skiriamąjį požymį, turi būti vertinama, pirma, prekių ir paslaugų, kurioms jis prašomas įregistruoti, atžvilgiu ir, antra, suinteresuotosios visuomenės dalies suvokimo atžvilgiu⁵².

74. Savo išvadose minėtose bylose *Libertel* ir *Heidelberger Bauchemie* nurodžiau, kodėl, mano manymu, spalva pati savaime neatitinka Direktyvos 2 straipsnyje reikalaujamų sąlygų, kad galėtų būti laikoma žymeniu, galinčiu sudaryti prekių ženklą. Tačiau šis klausimas nėra keliamas nagrinėjant šį apeliacinį skundą. Taigi nekartosiu šiuo klausimu pateiktų argumentų ir toliau nagrinėsiu teisinio pagrindo dėl reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, pasiremdamas Teisingumo Teismo minėtame sprendime *Libertel* nustatytomis sąlygomis.

76. Minėtame sprendime *Libertel* Teisingumo Teismas patikslino, kad jei suinteresuotąją visuomenę sudaro vidutinis pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas, reikia atsižvelgti į tai, kad šis vartotojas retai turi galimybę tiesiogiai palyginti skirtingus prekių ženklus, ir privalo kliautis savo atmintyje išlikusiu netobulu

50 — Žr., *inter alia*, 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimą *Grzelczyk* (C-184/99, Rink. p. I-6193, 50 punktas).

51 — 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimas *Canon* (C-39/97, Rink. p. I-5507, 28 punktas); 2001 m. spalio 4 d. Sprendimas *Merz & Krell* (C-517/99, Rink. p. I-6959, 22 punktas) ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimas *Henkel* (C-218/01, Rink. p. I-1725, 30 punktas).

52 — Žr., *inter alia*, minėtus sprendimus *Libertel* (75 punktas) ir *Henkel* (50 punktas).

vaizdu. Jis pažymėjo, kad suinteresuotoji visuomenės dalis nebūtinai taip pat suvokia žymenį, kurį sudaro spalva, ir žodinį arba vaizdinį prekių ženklą, kurį sudaro nuo juo ženklinamų prekių išvaizdos nepriklausantis žymuo. Iš esmės, pasak Teisingumo Teismo, jei visuomenė yra įpratusi žodinius ar vaizdinius prekių ženklus tuoj pat suvokti kaip prekės kilmės nuorodas, nebūtinai taip turi būti, kai žymenys sutampa su prekės, kuriai yra prašoma įregistruoti žymenį kaip prekės ženklą, išvaizda. Kai nėra jokio grafinio arba tekstinio elemento, vartotojai nėra įpratę apie prekės kilmę spręsti iš jos arba pakuotės spalvos, nes spalva pati savaime dabartinėje prekybos praktikoje iš esmės nėra naudojama kaip identifikavimo priemonė. Spalva pati savaime paprastai neturi savybės atskirti tam tikros įmonės prekes nuo kitų įmonių prekių⁵³.

77. Atsižvelgiant į šiuos argumentus Pirmosios instancijos teismas, priešingai nei teigia apeliantė, nepadarė klaidos aiškindamas reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą ir nurodydamas, kad ši nuostata neišskiria skirtingų rūšių žymenų, tačiau tai visai nereiškia, kad suinteresuotosios visuomenės

dalies suvokimas yra toks pats spalvos ir žymens, nepriklausančio nuo juo žymimos prekės išvaizdos, atveju⁵⁴.

78. Priešaištas, esą Pirmosios instancijos teismas nagrinėjamos spalvos skiriamąjį požymį įvertino ne suinteresuotosios visuomenės dalies atžvilgiu, kaip turėjo padaryti, o remdamasis savo paties kriterijais, taip pat nėra pagrįstas.

79. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad suinteresuotoji visuomenės dalis yra ypatinga visuomenė, kurios žinių lygis ir pastabumo laipsnis didesni nei visuomenės apskritai, tačiau jos atstovai nėra nei specialių žinių kiekvienos atitinkamos prekės atžvilgiu turintys, nei neprofesionalūs⁵⁵. Dėl žemės ūkio, sodininkystės ir miškų ūkio prekių, priskiriamų 31 klasei, ypač sėklų, Pirmosios instancijos teismas manė, kad ši visuomenė gali spalvą, jei ši skiriasi nuo natūralios spalvos, suvokti kaip kilmės nuorodą⁵⁶. Tačiau jis nurodė: kadangi spalvos, taip pat ir reikalaujamas įregistruoti oranžinis atspalvis, šioms prekėms naudojami neretai, ši spalva neleistų suinteresuotajai visuomenei atskirti apeliančios prekės nuo jos konkurentų prekių⁵⁷. Pirmosios instancijos teismas papildė: kadangi ši visuomenė turi

54 – Skundžiamas sprendimas (29 punktas).

55 – Ten pat (31 punktas).

56 – Ten pat (32 punktas).

57 – Ten pat (33 punktas).

53 – Minėtas sprendimas *Libertel* (63–65 punktai).

ypatingų žinių, nes žino, jog séklų spalva gali reikšti, kad jos buvo apdirbtos, ji nagrinėjamos spalvos nesuvoks kaip kilmės nuorodos⁵⁸.

padarė manydamas, kad įregistravimo paraiškoje nurodytų prekių atžvilgiu nagrinėjama spalva neturi skiriamąjo požymio.

80. Taip pat dėl apdirbimo įrenginių, priskiriamų 7 ir 11 klasėms, Pirmosios instancijos teismas manė, kad suinteresuotąją visuomenę sudaro vidutiniai visų žemės ūkio įrenginių vartotojai. Jo manymu, kad tiek, kiek oranžinės spalvos atspalviu arba panašiais atspalviais nudažyti įrenginiai neretai pasitaiko, suinteresuotoji visuomenės dalis šią spalvą suvoks kaip paprastą apipavidalinimo elementą⁵⁹.

83. Minėtame sprendime *Libertel* Teisingumo Teismas nurodė: tai, kad spalva pati savaime įgytų skiriamąjį požymį iki naudojimo, įmanoma tik esant ypatingoms aplinkybėms, ypač kai prekių ir paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti ženklą, skaičius yra labai mažas ir atitinkama rinka labai specifinė⁶⁰. Be to, jis nusprendė, kad egzistuoja bendrasis interesas neteisėtai neriboti tos pačios kategorijos, kaip ir pateiktos įregistravimui, prekes bei paslaugas siūlančių kitų rinkos dalyvių galimybės pasinaudoti spalvomis dėl mažo skaičiaus realiai galimų naudoti spalvų taip, kad galimybė, jog viena iš šių spalvų bus įregistruota, būtų juo mažesnė, juo daugiau yra prekių ir paslaugų, kurias prašoma įregistruoti⁶¹.

81. Šie skundžiamo sprendimo motyvai rodo, kad remdamasis suinteresuotosios visuomenės dalies, apibrėžtos kiekvienos iš įregistravimo paraiškoje nurodytų prekių kategorijos atžvilgiu, suvokimu, Pirmosios instancijos teismas įvertino, ar nagrinėjama spalva gali turėti skiriamąjį požymį.

84. Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas manė, kad nagrinėjama spalva neturi skiriamąjo požymio 31 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu, nes jos yra dažomos; ir kad kalbant ypač apie séklas, jų spalva kartais reiškia, jog jos yra apdirbtos. Dėl séklų apdirbimo įrenginių, priskiriamų 7

58 — Ten pat (35 punktas).

59 — Ten pat (39 ir 40 punktai).

60 — 66 punktas.

61 — Ten pat (54–56 punktai).

ir 11 klasėms, jis nusprendė, jog apeliantė neįrodė, kad jie priklauso ypatingai įrenginių kategorijai, kurie nedažomi, ir kad oranžinė spalva ir panašūs atspalviai paprastai yra naudojamos apskritai įrenginiams dažyti.

Taryba apeliacinio skundo nepateikė, taigi Teisingumo Teismas negali to sprendimo nagrinėti šiuo požiūriu.

85. Tiek, kiek skundžiamu sprendimu atmetamas ieškinys dėl prekių, negali būti priekaištaujama, kad, be minėtų motyvų, nebuvo nagrinėjami kriterijai, Teisingumo Teismo iškelti minėtame sprendime *Libertel*, dėl atitinkamų prekių skaičiaus, rinkos specifiškumo ir būtinybės, jog nagrinėjama spalva būtų prieinama konkurentams. Neabejotina, kad, šioje byloje atsižvelgus į šiuos kriterijus, jie tik dar labiau pateisintų apeliantės paraiškos atmetimą.

86. Priešingai, skundžiamas sprendimas kritikuotinas dėl to, kad jis iš dalies panaikino ginčijamą sprendimą dėl paslaugų, priskiriamų 42 klasei, nes jame išvada, kad nagrinėjama spalva jų atžvilgiu turi skiriamąjį požymį, padaroma nenagrinėjant šių kriterijų visumos arba šiuos kriterijus pritaikius kitaip, nei Teisingumo Teismas pritaikė minėtoje byloje *Libertel*⁶². Tačiau jau pažymėjau, kad

87. Klausimui, ar Pirmosios instancijos teismas teisingai įvertino bylos aplinkybes, manydamas, kad suinteresuotoji visuomenės dalis nesuvoks nagrinėjamos spalvos kaip arba atitinkamų įrenginių kilmės nuorodos, reikalingas grynai faktinis vertinimas. Žinoma, kad Pirmosios instancijos teismo faktų vertinimas, išskyrus jam pateiktų įrodymų išskiepimą atvejį, nėra toks teisės klausimas, kurį nagrinėja Teisingumo Teismas apeliacinio skundo atveju⁶³. Bendrijos prekių ženklų srityje Teisingumo Teismas šią taisyklę pritaikė žodiniams prekių ženkliams, kai jo buvo paprašyta patikrinti Pirmosios instancijos teismo vertinimą, ar nagrinėjamas prekių ženklas turi skiriamąjį požymį atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu reglamento 7 straipsnio 1 c punkto arba, nesant skiriamąjo požymio, tos pačios nuostatos b punkto prasme⁶⁴. Nematau priežasties, dėl kurios

62 – Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas mane: „kadangi prašoma įregistruoti spalva atitinka specifinį atspalvį, tokioms pat arba panašioms paslaugoms lieka daug spalvų“ (45 punktas), o minėtame sprendime *Libertel*, Teisingumo Teismo nuomone, „ribotas realiai prieinamų spalvų skaičius reiškia, kad įregistruoti nedaug spalvų kaip prekių ženklų nurodytoms prekėms arba paslaugoms, būtų išnaudota visa turimų spalvų paletė“ (54 punktas).

63 – 2001 m. birželio 21 d. Sprendimas *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją* (C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 78 punktas) ir 2002 m. balandžio 25 d. Nutartis *DSG prieš Komisiją* (C-323/00 P, Rink. p. I-3919, 34 punktas).

64 – 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimas *DKV prieš VRDT* (C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktas) ir 2004 m. vasario 5 d. Sprendimas *Telefon & Buch VRDT* (C-326/01 P, Rink. p. I-1371, 35 punktas).

turi būti laikomasi kitokios pozicijos tikrinant, kaip Pirmosios instancijos teismas pritaikė kriterijus, Teisingumo Teismo nus-

tatytus spalvoms kaip prekių ženklams įregistruoti. Be to, šioje byloje apeliantė ne-teigia, kad Pirmosios instancijos teismas iškreipė jam pateiktus įrodymus.

VI — Išvada

88. Atsižvelgiant į pateiktus paaiškinimus, Teisingumo Teismui siūloma atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *KWS Saat AG* bylinėjimosi išlaidas.